

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsak petek ter stanejo v tiskarni prejemane za celo leto 6 kron, za pol leta 3 krone in za četrť leta 1 krono 50 vin., — po pošti prejemane pa za celo leto 7 kron, za pol leta 3 krone 50 vin., za četrť leta 1 krona 80 vin. — Za prinašanje na dom v Ljubljani se plača na leto 80 vin. Naročnino prejema upravništvo v Blasnikovi tiskarni. — Oglase (inserate) vzprejmlje upravništvo, in se plača za vsako vrsto za enkrat 16 vin., za dvakrat 24 vin., za trikrat 30 vin. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu „Novic“.

V Ljubljani 26. aprila 1901.

Politični oddelek.

Jugoslovanska delegacija.

Sedaj so jugoslovanski državni poslanci razdeljeni na štiri skupine. Največ jih je v „Hrvatsko slovenskem klubu“, potem jih je devet v „Slavisches Centrum“, štirje napredni poslanci so sami zase in isto tako tudi oba srbska poslanca ne pripadata nobenemu klubu. Jugoslovanska delegacija je razdrobljena in zato nima tiste veljave, ki bi jo mogla imeti.

Zadnje dni je klub „Slavisches Centrum“ razglasil vest, ki nam priča, da se nahaja v neki stiski. Svoj čas je ta klub odklonil ponudbo Hrvatsko slovenskega kluba, naj bi se oba kluba združila. Sedaj je pa dotično že odklonjeno ponudbo zopet izkopal iz arhiva in sklenil povabiti Hrvatsko-slovenski klub, naj se ž njim fusijonira.

Povod temu koraku je dejstvo, da se je na Štajerskem začelo siliti poslanca Berksa in Žičkarja, naj izstopita iz kluba „Slavisches Centrum“ in naj se pri družitja Hrvatsko-slovenskemu klubu, češ, da morajo biti vsi štajerski poslanci združeni, in da je to sedaj lahko mogoče doseči, ker slovenskih naprednih poslancev ni več v klubu.

Strah, da bi se Berks in Žičkar utegnila udati temu pritisku, in da bi utegnila prestopiti v Hrvatsko-slovenski klub — ta strah je provzročil, da je „Slavisches Centrum“ ponudil „Hrvatsko-slovenskemu klubu“ fusijo.

Po naših informacijah ni dosti upanja, da bi se to zjedinjenje doseglo in sicer iz različnih vzrokov.

Prvi je pač ta, da Hrvatje nečejo ničesar slišati o skupnem klubu s tistimi dvomljivimi elementi iz Galicije, ki so se zatekli v „Slavisches Centrum“ ker jih drugod nikjer ne marajo. Hrvatje so zahtevali, ko se je sešel državni zbor, da naj se ustvari samo skupen klub za jugoslovanske poslance in potem, kar se je zgodilo v

državnem zboru — ime Szajer pove vse — je ob sebi umljivo, da zahtevajo to danes še odločnejše, kakor prej.

Drugi vzrok, da se ne doseže zjedinjenje, pa je osebno nasprotje mej raznimi člani Hrvatsko-slovenskega kluba in mej dr. Šusteršičem.

Ko se je razbilo prizadevanje za ustanovitev skupnega kluba vseh hrvatskih in slovenskih državnih poslancev in sta bila ustanovljena kluba „Slavisches Centrum“ in „Hrvatsko-slovenski klub“, tedaj je „Slovenec“ poslanca dr. Ploja in Robiča pa tudi Spinčiča na nečuyen način osebno žalil, tako da ti tudi, ko bi hoteli, že iz ozirov na svojo osebno čast, ne bodo mogli vstopiti v klub, v katerem odločuje dr. Šusteršič.

K temu pride še to, da bi tako fusijoniranje nalezelo na odpor v Dalmaciji in na Štajerskem — nezaupnica, ki jo je dobil dr. Ploj v Šmarju pri Jelšah kaže to očitno — in da bi se tudi tam vnel boj, kakor divja na Kranjskem in na Goriškem.

In vender bi bilo fusijoniranje potrebno in narodu koristno. Ako že ni mogoče, da so vsi jugoslovanski poslanci v enem klubu, naj se vsaj grupirajo po političnih načelih: Kar jih je takozvanih klerikalcev, naj se združijo v skupen klub, napredni poslanci slovenski pa z naprednima poslancema srbskima v skupen klub.

Ne da se tajiti, da je to izvedljivo — oviru je samo oseba poslanca dr. Šusteršiča. „Edinost“ tudi že zahteva, da se morajo, ako se hoče doseči zjedinjenje obeh klubov, „Slavisches Centrum“ in „Hrvatsko-slovenskega kluba“ dobiti „garancije od strani centra, da beseda dr. Šusteršiča ne bo odločilna, da bo enkrat za vselej izključen terorizem, ki ga je mož izvrševal do sedaj s pomočjo svojih mogočnih zaščitnikov“ — to se pravi, da se mora dr. Šusteršič žrtvovati — a na to pri sedanjih razmerah v njegovi stranki ni misliti.

To so okolnosti iz katerih sklepamo, da se grupiranje poslancev po političnih načelih ne doseže, in da ostane jugoslovanska delegacija razbita.